

necessariam ad vera fidei & doctrina confirmatio-
nem, exempla, licet tragica, tamen non sepelienda
aut obliuioni tradenda, omnino iuuentuti consi-
deranda sunt. Nominant hodie eruditiores con-
trouersiam istam sacramentariam, controuersiam
Berengarianam. Berengarius hic Gallus fuit,
& anno 1050. doctrinam de presentia corporali
corporis & sanguinis Christi in cena negauit, &
rem sacramenti non realiter, sed tantum in signo
& figura adesse dixit, quandoquidem corpus Chri-
sti sit eleuatum in celum, & non descendat in ce-
nam, nec amittat suas proprietates, circumscrip-
tionem, localitatem, & similia. Post reuocatio-
nem autem, cum decedendum ei esset sexto Iannu-
ary, suspirando ante agonem dicere cepit: Hodie
apparebit mihi Dominus meus Iesus Christus, ad
meam gloriam, & salutem, sicut spero, cum ege-
rim penitentiam, aut ad duram meam damna-
tionem, ut timeo, propter eos, quos mea peruersa
doctrina deceptos non potui ad viam veritatis re-
ducere. Hoc miserabile exemplum satis ostendit,
quanto cum periculo ludatur fingendis opinionibus
in hac doctrina. Hic exclamat Gerson: Hor-
reant & caueant litterati & magni Viri, & alij,
qui ad similitudinem demonum gaudent alios secum
trahere ad interitum, praesertim iuuenes & pueros.
Carlstadius autem quomodo perierit, Basilienses
scribunt, apud quos tandem vitam finit, apparuisse
scilicet ei concionem habenti, Virum grandem
ingressum